

Can Flo

Sant Cugat del Vallès

Ubicació

Comarca: Vallès Occidental
Lloc/Adreça: Camí de Can Flo
Emplaçament: Les Planes

Coordenades:

Latitud: 41.43885780759
Longitud: 2.0911146314078
UTM Est (X): 424070
UTM Nord (Y): 4587875

Classificació

Número de fitxa: 08205 - 482
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia: Edifici
Estil / època: Modern Contemporani Popular
Segle: XVII - XX
Estat de conservació: Dolent
Notes de conservació: Han caigut una bona part de les teulades, i el conjunt es troba deteriorat
Protecció: Legal
Tipus de protecció: BPU
Observacions protecció: Revisió del Pla Especial de Protecció de Patrimoni Arquitectònic 2008. Fitxa B-100.
Pla Especial de Protecció del Medi Natural i del Paisatge del Parc Natural de la Serra de Collserola. 2020. Annex 6. Catàleg de masies i cases rurals i altres construccions en sòl no urbanitzable. Fitxa: SCU.037.
Pla Especial de Protecció del Medi Natural i del Paisatge del Parc Natural de la Serra de Collserola. 2020. Annex 9. Inventari del Patrimoni Cultural. Fitxa: SCU.040.
Data aprovació: dc., 30/04/2008 - 12:00
Número inventari:
Generalitat i altres:

inventaris	IPA-27910
Accés	Fàcil
Ús actual:	Sense ús
Titularitat	Privada
Titular:	08204A035001040000HH
Fitxes associades:	
<u>Alzina de Can Flo</u>	
Autoria de la fitxa	Daniel Sancho París (Stoa, propostes culturals i turístiques SL)
Data de registre de la fitxa:	dg., 03/12/2023 - 17:45
Autoria de la darrera revisió:	Oficina de Patrimoni Cultural
Data de la darrera revisió:	dv., 31/01/2025 - 12:27

Descripció

Antiga masia, situada a la serra de Collserola, que fou transformada substancialment en una reforma feta a la dècada de 1920. S'hi poden distingir tres volums (el central podria ser el més antic), més un tancat o barri situat al sud, amb accés a través d'un cancell. El conjunt també inclou una capella, construïda l'any 1924.

El primer cos (situat a l'est) inclou un volum davanter annex on al nivell superior hi ha una galeria de dos arcs de punt rodó. El segon cos (en el centre) és més baix i queda rematat amb una cornisa motllurada i un pinyol central. El tercer cos (situat a ponent) també té un volum davanter, en aquest cas amb una galeria oberta a la planta superior que es sustenta amb dues columnes salomòniques fetes de maó.

En general aquestes edificacions semblen correspondre a la reforma feta als anys 1920. Això es dedueix per l'ús del maó, els forjats construïts amb revoltos sobre embigat de secció regular, l'ornamentació amb motius característics de l'arquitectura eclèctica d'aquest període, com ara el remat de la façana del cos central, les galeries obertes (amb arcades o amb columnes salomòniques), etc. Tanmateix, no es pot descartar que en alguns punts s'hagin aprofitat restes de construccions més antigues, per exemple en el cos central, on s'observa paredat de reble. Hi ha, per altra banda, alguna modificació posterior, com ho poden ser les bigues de formigó de la capella.

Així doncs, el cos central sembla el més antic, segons es pot deduir per l'ús del reble i per la seva disposició dins del conjunt. En aquest cos hi trobem un forn de pa tradicional, amb volta de maó. A nivell de la planta pis sembla que hi havia una balustrada que recorria el balcó i les galeries, tot relligant el conjunt, però deu haver desaparegut ja fa molt temps.

Un aspecte destacable del conjunt és el sistema d'aprofitament i gestió de l'aigua. Encara es conserven els baixants ceràmics, en la façana i a les mitgeres, que conduïen les aigües pluvials de les teulades a una gran cisterna subterrània davant l'edificació. S'hi accedeix per un pou adossat a la façana. Existeix també una mina de conducció d'aigua sota l'edifici, amb accés des del lateral est. El seu funcionament, però, encara no es coneix amb detall. Així mateix, darrera la casa hi ha una font associada a una interessant infraestructura hidràulica: una bassa creada mitjançant una presa d'alçada considerable, amb un sistema de safareigs i una conducció per a regar les terrasses veïnes al nord-oest. I molt a prop hi ha encara una segona bassa.

Història

Les primeres notícies documentals conegudes d'aquesta masia són de l'any 1637, amb el nom de Can Janer de la Muntanya. No es descarta que pugui tenir antecedents més antics o alguna vinculació amb el mas Fumet, que consta en la documentació medieval. Al segle XVIII passà a propietat de la família Flo, que li va donar el nom. Amb els anys, la masia va créixer i va arribar a tenir dues masoveries.

Ja al segle XX, a la dècada de 1920 la masia fou objecte d'una important remodelació per part de la família Vilar-Nique. Pel que sembla, van transformar-la en diversos habitatges per a estiuejants, i hi van construir una capella l'any 1924, segons la data inscrita a l'entrada. L'Arxiu Municipal de Sant Cugat conserva les llicències d'obra d'aquesta reforma.

Bibliografia

Ajuntament de Sant Cugat del Vallès. Catàleg de Sant Cugat. Revisió del Pla Especial de Protecció del Patrimoni Arquitectònic. 2008.

Inventari del Patrimoni Arquitectònic de Catalunya.

